

τίμη κάτω και νύ σηκώνη τή ζέρια της στον ουρανό. Παρακαλούσε τ' Θεό για τή σωτηρία μου...

Βαριά συγκινημένος, άρχισα να καταβαίνω. Την είδα σχεδόν άμείως να σηκώνη έξω απ' την ταράτσα. Στ' αϊτιά μου έφταναν τα τρεμμένα λόγια της :

— Πρόσχεζε... Άγάτη μου!... Άγάτη μου!... Θεέ μου! Μ' τον κίνδυνο να τσακιστώ, ελευθέρωσα τ' όνο μου χέρι και τής έστειλα ένα φίλημα.

— Άντιό!...

Είχα φτάσει κάτω από τή μέση. "Όταν έξαφνα κάποιος κόμπος φάνετα λύθηξε. Κατάλαβα άμέσως πως έπεφτα. "Ό άέρας σφύριξε όρμητικά στ' αϊτιά μου. Χτύπησα σ'ε κάποιον πρεβάκι και βρόντησα κάτω στο πεζοδρόμιο βαρύνς!...

"Όλα αυτά έγιναν μέσα σ'ε μισό δευτερόλεπτο.

"Όσοό άκουσα τήν κραυγή της, τ'ό άπελπισμένο ξεφόνιμά της ηριλά στην ταράτσα κ' έξαφνα τήν έχασα απ' τ'ά μάτια μου. Είχε λιποθύμησει. "Αν δέν συνέβαινε αυτό, θάχε πέσει κάτω και θάχε σκοτωθεί!...

Πέφτοντας, έχασα άμέσως τής αισθήσεις μου. Μ'ε βρήκαν κάτω τ'ε ζημέρομα βουτηγμένον στο άμα και με μετέφεραν σ' ένα νοσοκομείο, όπου έμεινα επί ένα μήνα. Είχα τραυματισθεί σοβαρά, θανάσιμα σχεδόν...

Μά ήμουν ίκανοποιημένος. Είχα προλάβει τ'ό σκάνδαλο, πού θά γινόταν εις βάρος τής νέας πού έλάτρευα.

Μιά ομαμαθήτιά της τή βόηξε τ'ό πρωτό λιποθύμη στην ταράτσα. Την έφερε στις αισθήσεις της, έβλεπε τ'α σεντόνια και κανένας δέν έποιαστροχε τίποτα. "Εγώ έξ άλλου δέν επέτρεψα σ'ε κανένα νά με ρωτήσει πως βρέθηκα άίματοςάνιμίνους στο πεζοδρόμιο.

Αϊτή τίνε, φίλε μου, ή μικρή περιπέτεια μ'ας όλόκληρης έρωτικής ιστορίας.

"Υπόχρον άπαγε σήμερα γυναίκες πού ν' αγαπούν έσται, πού νά αισθάνονται τόσο βαθεία τήν άγάπη, πού νά ξεχρουν νά θησάξουνται για τόν έρωτα; "Όχι, άλλόμουν! "Ασφαλώς όχι!...

Χαίρε.

"Ο φίλος σου Χ.»
Και διά τήν άντιγραφην
ΧΑΡΗΣ ΣΤΑΜ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΟΙ ΔΡΙΘΜΟΙ 13 ΚΑΙ 14

Πολύ περιεργό ρόλο έπαιξε ό αριθμός 14 στη ζωή τού βασιλέως τής Γαλλίας Έρρίκου 4ου. Κ' έν πρώτους ήθε στόν κόσμο τους 14 Δεκεμβρίου τού έτους 1554, τού όποιου τ'ό άθροισμα τών άριθμών δίνει πάλι τόν αριθμό 14. Γεννήθηκε άκριβώς δεκατέσσερους αιώνες, δεκατέσσερες δεκάδες έτών και δεκατέσσερα χρόνια μετά τ'ό Χριστό.

Τ'ό όνομα τού έπίσης άποτελείται από 14 γράμματα (Henri de Bourbon).

Πέθανε τέλος στις 14 Μαΐου 1610, άφου έζησε τέσσερες φορές δεκατέσσερα χρόνια, δεκατέσσερες βδομάδες και δεκατέσσερες ή-μέρες.

Τόν ίδιο περίπου ρόλο έπαιξε και ό αριθμός δεκατρία στο γινώ του Λουδοβίκου τών Βουρβόνων.

Και αϊτού τ'ό όνομα (Louis de Bourbon) άποτελείτο από δεκατρία γράμματα και ήταν ό 13ος κατά σειράν βασιλεύς τής Γαλλίας με τ'ό όνομα Λουδοβίκος. Επίσης τ'ό όνομα τής σύζυγού του "Αννας, τής Αυστριακής, άποτελείτο από 13 γράμματα (Anne d' Autriche) και άμα παντρεύτηκαν ήσαν κ' οι δύο δεκατριών έτών, γιατί κ' οι δύο είχαν γεννηθεί τήν ίδια μέρα. Τέλος ή "Αννα ήταν ή δεκάτη τρίτη κατά σειράν "Ισπανία προηγήμισα πού είχε τ'ό όνομα αϊτό.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Ο ΑΤΥΧΗΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

Μιά μέρα κάποια γυναίκα σταμάτησε τόν καρχελλάριο ντ'ε Σιλβέρν Μπαϊλάξ έξω από τήν πόρτα του και άρχισε νά τόν παρακαλά νά τής κάνει διάφορα ρουσφέτια.

"Ο καρχελλάριος τήν άκουσε ύπομονητικά, χωρίς νά τήν διακόψη. "Όταν έτελείωσε, έρώναζε έναν άνδρα πού βρισκόταν λίγο παραπέρα, και τόν έρώτησε αν τήν γνώριζε.

— Πώς! άπάντησε αϊτός. Είνε ή γυναίκα μου.

— Και πόσα χρόνια είσα-στε παντρεμένος μαζί της;

— Δέκα χρόνια.

— Φαντάζομαι τότε πόσο θά τήν έχετε βαρεθεί, άφου έγώ, ό όποιος μισή ώρα τώρα βρισκομαι μαζί της, τήν βαρέθηκα κά-λας!...

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΣΤΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ

"Ο τραυλός επιθεωρησιγράφος. "Από ποιόν έπρεπε νά ζητησ'ό λέγε. "Ο συλλέκτης αϊτογράφων. Πώς τήν έπαθε. "Η πρωταγωνίστρια πού δέν μπερσώσε νά μιλήσει. Μιά έξυπνη πκάντησι. "Ο έγγονος τού Τριστάν και ό πέλεμος. Στην Κόλαση ή στόν Παράδεισο; "Η μεταπολεμική κρίσις, κ.τ.λ.

Κατά τή διάρκεια μ'ας συνελεύσεως τής Έταιρείας τών Γάλλων θεατρικών συγγραφέων, ένας γνωστός Παρισινός επιθεωρησιγράφος, ό όποιος έτραυλίσε τριμερά όταν μιλούσε, έρώναζε σ'ε μιά στιγμή, τραυλίζον πάντοτε :

— Ζητώ τόν λόγο από τόν κύριο πρόεδρο!

Τότε ό Τριστάν Μπερνάρ φηθόρισε με σιγαή φωνή σ' ένα συνά-δελο τού πού καθόταν δίπλα του :

— Καλύτερα θά έκανε νά τόν ζητήση από τ'ό... Θεό!...

"Ενας τολμηρός συλλέκτης αϊτογράφων έστειλε μιά μέρα τ'ό λευκόμα τόν στόν Τριστάν Μπερνάρ με τήν παράκλησι νά τού γράψη μερικά λόγια και νά ύπογράψη.

Τ'ό λευκόμα, έστειλ' από λίγες μέρες, ξεγαγύρισε στόν ιδιοκτήτη τού και σ'ε μιά σελίδα τόν ήσαν γραμμένες από τόν Τριστάν Μπερνάρ σ'ε γραφομηχανή ή αζόλοφθες γραμμές :

«Άγαπητέ κύριε, από είκοσι έτών γράφω με γραφομηχανή και ξεσηνήθισα νά γράφο. "Αλλά, θά σ'ας δώσω ένα δείγμα τού γράφωσού μου χαρωπότηρος.»

Και από κάτω ήταν χαρωμένη με τήν πένα, από χέρι αδέξιο, μιά μεγαλοσηλής παράταξι από «αγχούτσες» :

.....

"Ενα βράδι με κάποιο φίλο του, ό Τριστάν Μπερνάρ παρακαλοουθόσε τήν παρτάσι μ'ας ό-περίττας σ' ένα Παρισινό θέατρο. "Η πρωταγωνίστρια, ή όποια κατά τ'ά άλλα ήταν χαριτωμένη, είχε μιά φωνή τόσο σβινωμένη και μιλούσε με τόσο δυσκολία, ώστε ήταν αδύνατο νά καταλάβη κανείς μιά λέξι απ' όσα έλεγε. Τότε ό Τριστάν Μπερνάρ, σάβοντας πρ'ός τ'ό φίλο του, τού φηθόρισε :

— Σ' αϊτή τή γυναίκα θά ύποροσε νά έμπιστευθ'ό οποιοδήποτε μυστικό μου!...

.....

Μιά μέρα, κατά τ'ό τρίτο έτος τού Εθνοπαλαιού πόλεμου, ό Τριστάν Μπερνάρ έλεγε σ'ε κάποιο φίλο του, ό όποιος παρεσυνείτο για τήν παρτάσι τού σαμαγμού αϊτού τών λαών :

— Πώς; Τολμάτε νά παραπονηθήτε σεις;....

Βρίσκετε λοιπόν, ότι ό πόλεμος διαχει κάλύ; "Αστεϊεύσεθε; τού άπάντησε ό φίλος του. Αϊτό εν' αδύνα-τον!... Δέν μπορεί νά ύπάρχη τέτοιος άνθρωπος.

— Και όμως ύπάρχει, τού άπάντησε ό Τριστάν. Είνε δ... έγγονος μου, ό όποιος έινε... δέκα όχτώ μηνών!...

.....

Μιά μέρα συνιμοιούσαν μπρ'ός στόν Τριστάν Μπερνάρ για τή μέλλουσα ζωή, για τή Κόλασι και τόν Παράδεισο. Καθένας εξέθετε σχετικώς τίς ιδέες του και μόνο ό εθνημογράφος σάπαινε, χι-μογελώνοντας πίσω απ' τήν μακριά τού γενειάδα.

Σ'ε μιά στιγμή όμως μιά νεαρά κυρία τόν έρώτησε :

— Και σεις, κύριε Τριστάν Μπερνάρ, δέν έχετε καμιά γνώμη για τ'ά σοβαρά αϊτά ζητήματα;

— Τί νά σ'ας π'ω, άγαπητή μου κυρία; άπάντησε ό εθνημογράφος. Γνώμη δέν έχω... "Εχω όμως τίς προτιμήσεις μου... "Ετσι θά προτιμούσα τόν Παράδεισο έξ'ε αϊτίας τού κλίματος του, αλλά τί νά σ'ας π'ω. "Η διαμονή μου στην Κόλασι θά μού ήταν πολύ πιο εύχρηστη, λόγω τής ώραίας συντροφιάς πού ύπάρχει εκεί!...

.....

Μιά μέρα μιλούσαν μπρ'ός στόν Τριστάν Μπερνάρ για τή με-γάλη κρίσι πού διατρέχει σήμερα τ'ό έμπόριο.

— "Ετσι εινε, εστε τ'ό τέλος ό εθνημογράφος. Κατά τόν πόλεμο οι άνθρωποι ξεδεδεσαν χωρίς νά λογαριάσουν, και σήμερα λογαριάσουν χωρίς νά ξεδεδούν τίποτ'...

.....

Μιά μέρα μιλούσαν μπρ'ός στόν Τριστάν Μπερνάρ για τή με-γάλη κρίσι πού διατρέχει σήμερα τ'ό έμπόριο.

— "Ετσι εινε, εστε τ'ό τέλος ό εθνημογράφος. Κατά τόν πόλεμο οι άνθρωποι ξεδεδεσαν χωρίς νά λογαριάσουν, και σήμερα λογαριάσουν χωρίς νά ξεδεδούν τίποτ'...

.....

Μιά μέρα μιλούσαν μπρ'ός στόν Τριστάν Μπερνάρ για τή με-γάλη κρίσι πού διατρέχει σήμερα τ'ό έμπόριο.

— "Ετσι εινε, εστε τ'ό τέλος ό εθνημογράφος. Κατά τόν πόλεμο οι άνθρωποι ξεδεδεσαν χωρίς νά λογαριάσουν, και σήμερα λογαριάσουν χωρίς νά ξεδεδούν τίποτ'...

.....

Μιά μέρα μιλούσαν μπρ'ός στόν Τριστάν Μπερνάρ για τή με-γάλη κρίσι πού διατρέχει σήμερα τ'ό έμπόριο.

— "Ετσι εινε, εστε τ'ό τέλος ό εθνημογράφος. Κατά τόν πόλεμο οι άνθρωποι ξεδεδεσαν χωρίς νά λογαριάσουν, και σήμερα λογαριάσουν χωρίς νά ξεδεδούν τίποτ'...

.....

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

"Η εύαισθησία εινε δώρο τής φύσεως, ό δ'ε εγωισμός τής καρδιάς.

Τόν φθονερό πρέκει νά τόν φοβάσαι περισσότερο ό τ'αν σωπαίνη, παρά όταν μιλάη.

"Ο Τριστάν Μπερνάρ

